

бять едного отъ унгарскы-ты войводы. Хенрихъ ся прѣ-говорилъ съ Унгары-ты и имъ пустнхлъ войводж-тж; нѣ съ уврьзъ да имжть помежду си девять годишенъ миръ, и да му давать даваніе. Въ тья девять години царь-тъ ся приготвувалъ да ся брани. Той заржчалъ да направ-лять на сгодны мѣста новы градове дѣто да могжть жи-теле-ти да ся чювать отъ неприятели, и задлъжилъ ближны-ты селене да държять всякого въ тѣхъ вардачи. (Тия градове, оградени съ зжбаты стѣны и кулы, ся на-ричали *бурги*; оттова и германскы-ты граждане ся на-рекли *бургери*). Той най-много глядалъ да уряди конни-цж-тж или рицары-ты. Хенрихъ, за да гы направи да сто-ять насрѣщж на унгарскы-ты вѣздачи и да гы научи да ся биять заедно, дѣлилъ вѣсѣдниці-ты на дѣлове, и гы накаралъ да правять примѣрны боеве. (Казвать, отъ тья примѣрны боеве станжли рыцарскы-ты турниры).

Кога ся свѣршилъ девять годишный миръ, Унга-ры-ты спорядъ обычяя си пратили пратеници да искать даваніе. Хенрихъ казалъ да имъ даджть едно гърчяво куче. Унгары-ти ся разсърдили и тутакси налетѣли на Германиж съ много четы; нѣ Германцы-ти насыкаждъ гы отбѣлсвали юнашкы. Самъ царь-тъ ся ударилъ съ глав-нж-тж имъ четж на саксонско-то равнище при градъ Мерзебургъ (на брѣгове-ты на Салж). Унгары-ти пуща-ли стрѣлы като градъ възъ саксонскы-ты и тюрингскы-ты вѣсѣдниці, нѣ не имъ направили нищо, защото стрѣ-лы-ты отскачали отъ желѣзны-ты имъ племове и риз-ниці. А когато тия вѣсѣдниці ся спуснжли възъ нере-довны-ты унгарскы четы, Унгары-ти неможили да усто-ять, та ся распеляли.

Подырь три години Хенрихъ I умрѣлъ. Князове-ти, още доклѣ былъ той живъ, избрали за прѣемникъ сы-на му Оттона.

Царуваніе-то на *Оштона I Великій* (963—973) было по-прочюто отъ царуваніе-то на бащж му. Той съ-всѣмъ смирилъ Унгары-ты, та веке неналитали на Гер-маниж. Най-голѣма негова работа была дѣто присъеди-нилъ на царство-то си и Сѣвернж Италиж и зель царскж коронж.